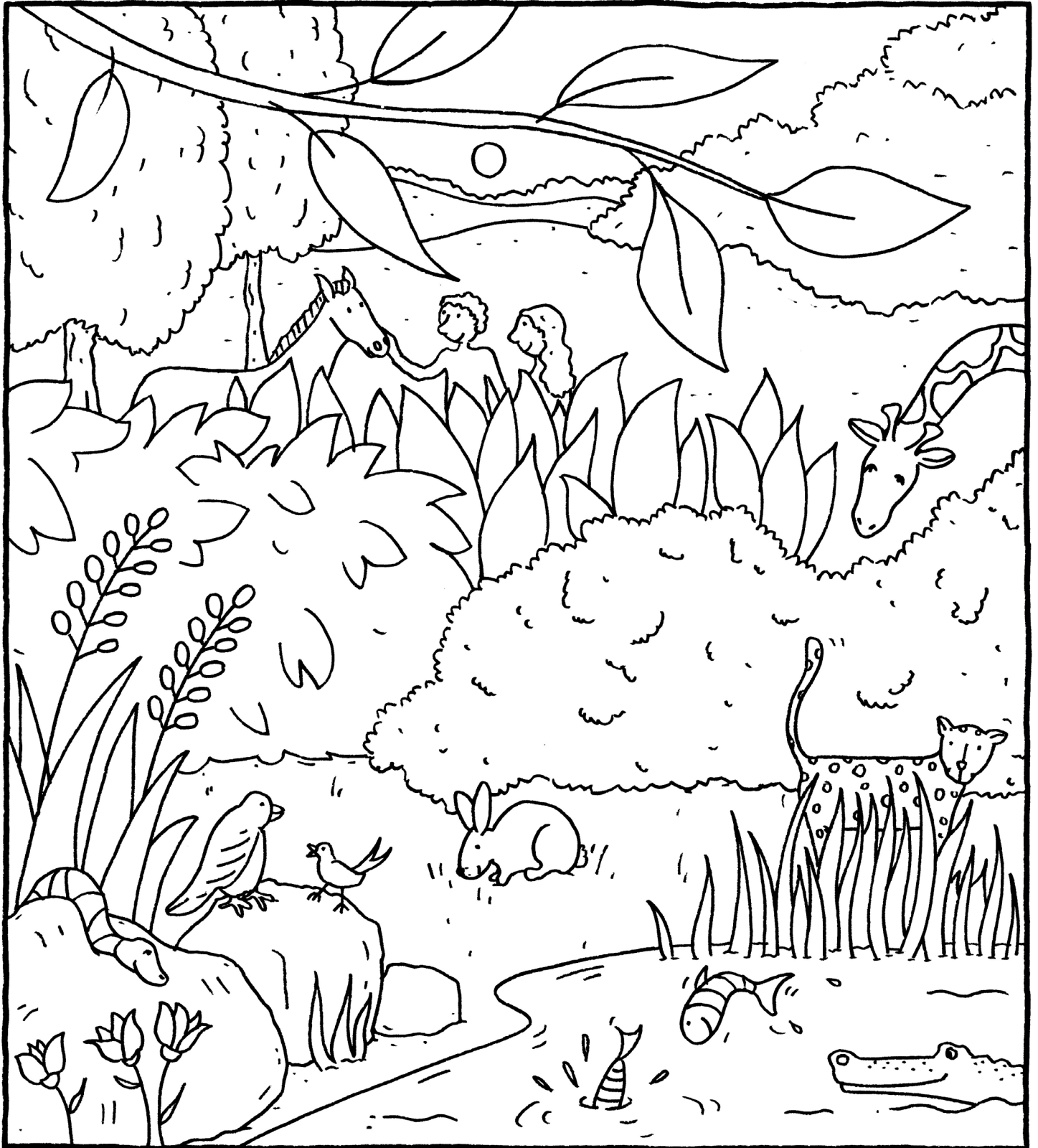

9 juni 2024

Adam en Eva samen gelukkig in het Paradijs

Genesis 2:4-25

Thema: Adam en Eva in het Paradijs

Doel

De kinderen laten zien, dat het leven in Gods schepping mooi en vredig is. De mensen dragen daarvoor een grote verantwoordelijkheid.

Toelichting

God heeft de mensen lief. Ze zijn door Hem geschapen naar zijn evenbeeld (Gen. 1:26-27). Mensen lijken op God zelf. Ze zijn de enige schepselen van wie de Bijbel dat zegt. Daarom krijgen de mensen een verantwoordelijke taak. Adam mag ieder dier een naam geven. Ook mogen ze de aarde bewerken en erover waken. Vanuit Gods bedoeling mogen zij beslissingen nemen over de ontwikkeling van de wereld.

Dat kan één mens niet alleen. Daarvoor hebben ze elkaar nodig; ze moeten elkaars helper zijn. Als medemensen, als vrienden en, als ze op een bijzondere manier van elkaar houden, als man en vrouw.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Een fijn leven

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen hoe fijn het voor de zondeval in het paradijs was. Maak duidelijk dat God de mensen verantwoordelijkheid gaf (geven van namen, zorgen voor de hof van Eden). En dat ze elkaar mogen helpen. En het allerbelangrijkste, dat God van mensen houdt en voor hen zorgen wil.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: De goede God is altijd dichtbij

Richtlijnen: De mens is bijzonder; hij kan nadenken. Een dier volgt zijn instinct, heeft hij honger dan zoekt hij een prooi. Hij is gericht op zichzelf. Maar de mens kan kiezen, eraan denken dat planten, dieren en andere mensen het ook goed moeten hebben. De Bijbel zegt daarom dat mensen daarom op God lijken.

God laat de mensen voor de aarde zorgen. Zij kunnen dat zo doen als bij God past. Ze kunnen Gods goedheid en liefde laten zien. En daarbij mogen Adam en Eva elkaar helpen. Samen nadenken over wat God wil is beter dan alleen. Een heerlijk leven, waarin de goede God altijd dichtbij is.

Eventueel kun je de verbinding leggen naar volgende week door te vragen waarom onze wereld geen paradijs is en God soms zo ver weg lijkt te zijn.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gods evenbeeld

Richtlijnen: Bij de oudste kinderen van de basisschool zal onze afstamming zeker belangrijk zijn; ze zullen vermoedelijk naar de evolutie vragen. De meeste tv-programma's gaan uit van een bewezen evolutietheorie. De mens stamt af van de aap. Het is de kunst om niet Genesis 2 alleen op deze vraag te richten en toch duidelijk te zijn. Genesis 1:26-27 zegt dat wij niet heel intelligente dieren zijn, maar wezenlijk van hen verschillen. Alleen de mens is Gods evenbeeld. Hij heeft eigenschappen die dieren niet hebben. Wij volgen niet ons instinct, maar hebben verstand. Wij hebben gevoelens zoals liefde, verantwoordelijkheid en rechtvaardigheid. Vanuit dat gevoel kunnen wij nadenken en ons verplaatsen in een ander mens of in de waarde van dieren en mensen. Wij kunnen tegen wat wij zelf willen en wensen (ons eigenbelang) ingaan, omdat dat meer past bij Gods bedoeling met de schepping. Bij zo'n leven mogen mensen elkaar helpen en met elkaar als vrienden of als man en vrouw optrekken.

Extra Bijbelgedeelte: Psalm 8

(De dichter van deze Psalm noemt de mens bijna een god, gekroond met glans en glorie, vs. 6. Het werk van Gods handen, de schepping, is aan hem toevertrouwd.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

In het gedeelte over de schepping gaat het ook over de hof of de tuin van Eden, waarin de mens geplaatst wordt. Waar die tuin van Eden precies gelegen heeft, is niet duidelijk te zeggen. De zondvloed is er ook nog een keer geweest en daarna zal alles wel weer veranderd zijn. Het is ook helemaal niet erg dat we niet weten, waar die hof gelegen heeft. Belangrijker is, dat we weten dat die er geweest is en dat de eerste mensen en allerlei dieren daar in volmaakte rust en vrede gelopen en zeer waarschijnlijk ook geslapen hebben. Het moet daar heerlijk geweest zijn, een plek waar je zo naar terug verlangt. Laten we hopen en bidden dat zo'n plek voor ons allemaal er weer een keer mag komen. Allerlei prachtige bomen met heerlijke vruchten stonden er.

Twee bijzondere bomen stonden in het midden van de hof: 1. De levensboom en 2. De boom van de kennis van goed en kwaad. Vier rivieren ontspringen in de hof van Eden.

De Eufraat en de Tigris zijn rivieren, die we nog kennen. Zeer waarschijnlijk zijn het rivieren, die dezelfde naam hebben als de rivieren vandaag de dag met gelijklopende namen, maar niet op dezelfde plaats. De eerste mens (Adam) wordt dus in die tuin van Eden neergezet en mag die bewerken en bewaren. Van alle bomen in de tuin mag hij eten, maar niet van die ene boom, die boom van de kennis van goed en kwaad. Als hij dat doet, zal hij onherroepelijk sterven.

Alle dieren en vogels, die de Here God gemaakt heeft, laat Hij bij Adam komen en Adam mag ze allemaal een naam geven. Adam ontdekt dan dat ze allemaal met zijn tweeën zijn. Laten we maar zeggen: een mannetje en een vrouwtje. Ik denk dat we mogen zeggen, dat Adam toen ontdekte, dat hij als man alleen was. Hij had geen vrouw, die als helper bij hem paste. Toen liet God de HEER de man in een diepe slaap vallen en nam een rib bij hem weg. Hij vulde die plaats weer met vlees. Uit de rib, die de HEER had weggenomen bij Adam, bouwde God een vrouw en bracht deze bij Adam.

Toen riep Adam uit: Eindelijk één gelijk aan mij, mijn eigen gebeente, mijn eigen vlees, één die zal heten: vrouw, één uit een man gebouwd.

Man en vrouw horen dus bij elkaar.

Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw met wie hij één lichaam vormt. In een zondeloze volmaakte situatie bevinden zij zich, man en vrouw. En zij waren beiden naakt en zij schaamden zich niet voor elkaar. Wat waren zij toentertijd nog heerlijk gelukkig samen. Jammer dat dit gelukkig samen-zijn van dit eerste moment daarna zo vaak door duivels toedoen verstoord werd en verstoord wordt. We geloven echter dat de ruzies, vijandigheden, oorlogen en duivelse verstoringen door Christus toedoen, door zijn sterven en opstanding verbannen worden uit onze wereld en er weer een wereld ontstaat met paradijselijk geluk. Het zal anders zijn dan in het begin. Op sommige plekken in de Bijbel kunnen we daarover lezen.

Vragen

- Wat zal er bijvoorbeeld anders zijn op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde dan toentertijd in den beginne. Praat hierover door met elkaar.
- Kunnen we uit dit Bijbelgedeelte afleiden dat het in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde er zo paradijselijk zal uitzien? Er wordt ook wel gesproken over het nieuwe Jeruzalem. Dan denk ik toch aan een stad. Of zal het er mogelijk allebei zijn?
Praat hier eens over door.

Auteur: DR

Liederen

Psalm 134	
Lied 747	(=Gezang 288 LvdK)
Lied 547	(=Gezang 184 LvdK)
In het begin	Op Toonhoogte 450
Ied're dag, ieder uur	Op Toonhoogte 443
Vuur uit de hemel	Op Toonhoogte 449
Vul mij met uw Geest	Op Toonhoogte 448
Gods Heilige Geest	Opwekking voor kinderen 221
Psalm 8	Hemelhoog 4
Komt, laat ons vrolijk zingen	Hemelhoog 250
Laat zo je licht maar schijnen	Hemelhoog 685
Vertel het aan de mensen	Hemelhoog 691

Auteur: PZ

Een fijn leven

Inleiding

Kijk eens naar buiten, wat zie je allemaal?
Zie je in de nacht ook de zon? Wat dan wel?
Wie heeft dit alles bedacht en gemaakt denk je?
Heeft God nog meer gemaakt?
Het allermooiste dat God gemaakt heeft is de mens,
Adam.
Over hem gaat het vandaag.

Bijbelvertelling

God maakte de hemel en de aarde. Met alle planten en bomen en alle dieren, groot en klein. Dieren op het land, dieren in de lucht en in de zee. Het is prachtig geworden op de aarde. Het allermooiste wat God maakte is de mens.
Adam mag wonen op de aarde. In een prachtige tuin. De mooiste tuin van de hele wereld. En weet je, er gebeurt er iets heel fijns. God brengt Adam zelf naar die tuin. 'Jij mag hier wonen, Adam'. Dat is heel erg fijn. De Here God zorgt voor mooie fruitbomen en planten en bloemen. Er zijn ook een paar rivieren in de tuin. Het water van die rivieren zorgt ervoor dat alles goed kan groeien en bloeien, want zonder water kan er niets groeien. Wat heeft God het allemaal mooi en goed gemaakt. 'Adam, jij mag voor de tuin zorgen en ervan genieten. Je mag van alle bomen de vruchten eten: appels, peren, wat je maar wilt. Maar midden in de tuin zet ik een boom waar je niet van mag eten. Vergeet dat niet' Nu, dat vindt Adam helemaal niet erg. Hij kan best van die ene boom afblijven, aan de andere bomen groeien genoeg vruchten om wél van te eten. Adam zorgt voor de prachtige tuin, hij wandelt erin en hij geniet ervan.

Hij mag van God alle dieren die er wonen een naam geven, dat is leuk! Het grote grijze dier met de slurf noemt hij olifant, de vogel met die prachtige kleuren noemt hij papegaai. En zo gaat Adam verder. God zegt ook: 'Zorg voor de aarde, zorg voor elkaar. Eigenlijk moet er iemand zijn die Adam kan helpen bij al dat werk en waar hij samen mee kan zijn'. Adam wil dat ook wel. Alle dieren zijn samen, een mannetje en een vrouwtje, maar Adam is alleen.

Dan zorgt God dat Adam een vrouw krijgt. Dat is Eva. 'Nu ben ik niet meer alleen, nu ben ik ook met iemand samen, dank U wel Heer', zegt Adam. Adam houdt heel veel van zijn vrouw, wat zijn ze gelukkig. Ze genieten van elkaar, ze genieten van de mooie tuin. Samen genieten ze van de vriendschap van God. God, hun Vader, die alles zo goed en zo mooi heeft gemaakt.

Gebed

Ook wij mogen dankbaar zijn voor de mooie aarde die God gemaakt heeft.
Maar we moeten er ook goed voor zorgen, zodat iedereen kan genieten van alles wat er groeit en bloeit.
Help ons Heer om voor de aarde en voor elkaar te zorgen.
Amen.

Auteur: IFF

De goede God is altijd dichtbij

Inleiding

'Papa, kijk eens wat er is gebeurd!' Eline heeft een dood vogeltje in haar handen en stormt ermee naar binnen, de keuken in. Eline heeft tranen in haar ogen. 'Kijk nou toch', roept ze, 'dit arme vogeltje had Max de kat in zijn bek'. Papa loopt op Eline af en bekijkt het vogeltje in haar handen nauwkeurig. 'Daar kunnen we niet veel meer voor doen', mompelt hij zacht. 'Het is gemeen van Max', snikt Eline. Hij wilde hem niet eens opeten. Ik zag dat Max hem ving in de tuin, hij beet hem dood, speelde er even mee en liet de vogel toen gewoon op het gras achter. Dat doe je toch niet?'

Papa houdt Eline vast in zijn armen terwijl hij geknield voor haar zit. 'Ach meisje toch', zegt hij met een zucht. 'Max de kat die weet niet beter. Het is zijn instinct. Hij moet jagen. Hij kan daar verder niet over nadenken of hij dat wel of niet wil doen, het gaat vanzelf'

'Maar als ik een kat was', snikt Eline, 'dan zou ik nooit vogeltjes en muisjes doodmaken.'

'Gelukkig ben jij een mens en geen kat. En mensen kunnen nadenken. Inderdaad, als Max een mens was, dan zou hij snappen dat hij geen dieren hoeft te vangen, omdat hij bij ons thuis al eten krijgt. Maar dat is hij nu eenmaal niet. Dieren en mensen zijn verschillend door God geschapen'.

Bijbelverhaal

God de HEER maakt de hemel en de aarde naar zijn plan. Wanneer Hij klaar is met het scheppen van de natuur ziet Hij dat alles mooi en goed is. Toch is de schepping nog niet compleet.

Uit stof en uit aarde scheidt God de mens, Adam. De HEER blaast Adam levensadem in zijn neus, Hij wekt hem tot leven.

God de HEER legt in het oosten een tuin aan in Eden, daar mag Adam gaan wonen.

God laat uit de aarde allerlei bomen en planten opschieten. Die zien er prachtig uit, met heerlijke vruchten waarvan Adam kan eten. In het midden van de tuin plaatst de HEER de levensboom en de boom van de kennis van het goed en het kwaad. Vier grote rivieren stromen door de hof van Eden. Water is belangrijk, een bron van leven. God brengt Adam in de tuin van Eden om die te bewerken en erover te waken. God zegt tegen Adam: 'Van alle bomen in de tuin mag je eten, maar niet van de boom van de kennis van het goed en het kwaad. Wanneer je daarvan eet, zul je moeten sterven'.

God heeft een paradijs gemaakt voor Adam. Met de mooiste bloemen, planten en bomen. En allerlei dieren, groot en klein. De HEER brengt de dieren bij Adam om te vragen welke naam Adam ieder dier wil geven. Zo geeft Adam de namen aan alle vogels, de wilde dieren, en het vee. Toch is Adam nog niet volmaakt gelukkig. Want de dieren zijn echt heel anders dan hijzelf. De dieren hebben geen verstand gekregen. Ze leven naar hun instinct. De dieren kunnen niet praten en nadenken zoals Adam. Daarom voelt Adam zich best eenzaam en alleen.

De dieren zijn ook allemaal twee aan twee, een mannetje en een vrouwtje. Adam mist iemand aan zijn zijde, een ander mens waarmee hij kan praten en kan leven.

God de HEER denkt: 'Het is niet goed dat Adam alleen is als mens, Ik zal een helper voor hem maken, die bij hem past.

Adam valt in een diepe slaap. Terwijl hij slaapt neemt God een van zijn ribben weg. Uit de rib die God wegneemt bij Adam bouwt Hij een vrouw. God brengt de vrouw bij Adam.

'Eindelijk', roept Adam. 'Iemand zoals ik. Iemand die ook kan nadenken. Nu ben ik niet meer zo eenzaam en alleen'. Ze mogen voor de natuur om hen heen zorgen. Allebei zijn ze naakt, ze dragen geen kleren. Maar ze schamen zich niet voor elkaar. Adam en Eva mogen samenwonen in het paradijs. Ze mogen voor de natuur om hen heen zorgen. Ze zijn volmaakt gelukkig.

Afsluiting

God heeft ons, mensen zo gemaakt dat we kunnen kiezen. We zijn gemaakt naar het beeld van God. We lijken dus op God. Adam en Eva mogen samen zorgen voor alle natuur om hen heen, in het Paradijs. Ze kunnen elkaar helpen en ondersteunen.

Zo mogen wij vandaag de dag ook nog voor Gods schepping zorgen. Wij hebben het verstand van God gekregen om er goed mee om te kunnen gaan. Doen we dat ook altijd? Nee, jammer genoeg niet. Er zijn veel voorbeelden waarin we zien dat er niet goed voor Gods schepping wordt gezorgd. Als christenen mogen we proberen om Gods goedheid ook te laten zien in onze zorg voor de natuur. Samen kunnen we een verschil maken.

Probeer goed voor Gods schepping te zorgen, voor planten, dieren en voor de andere mensen die op aarde leven. Zij zijn allemaal door de HEER geschapen en verdienen onze tijd en aandacht. We mogen dat samen doen en niet alleen, want God heeft ons aan elkaar gegeven om elkaar te helpen. Net als Adam die Eva als helper kreeg om hem te helpen.

Auteur: MMe

Gods evenbeeld

Vorige week hoorden we hoe God de hemel en de aarde heeft gemaakt. Hij schiep de aarde, met daarop water en land. De lucht, met wolken, zon, maan en sterren. Op de aarde schiep God planten en dieren, en hij zag dat het goed was.

Maar daar stopte het niet. We hebben vorige week óók gehoord, dat God ook mensen maakte. Een man en een vrouw. Adam en Eva. En daar gebeurde iets bijzonders. Er had zomaar in de Bijbel kunnen staan: 'God maakte twee soorten mensen, een man en een vrouw, en God zag dat het goed was.' Punt. Net zoals dat er staat toen God de planten, de bomen, de vissen en de vogels schiep.

Het had gekund. Maar zo staat het er dus niet. Er staat: 'God zei: laat ons mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken.' En daarna: 'God schiep de mens als zijn evenbeeld'.

God deed dus niet zomaar iets. God deed iets, wat hij bij de andere onderdelen van de schepping niet deed. Hij maakte iets, hij maakte iemand, die op Hem leek!

En ook dan is het nog niet klaar. Er gebeurt meer, dat we niet lezen bij de schepping van de dieren. Als God de mensen heeft geschapen, staat er in de bijbel: 'Hij zegende hen'. De mensen krijgen, als enige in de schepping, een opdracht van God mee: 'bevolk de aarde en breng haar onder je gezag'. Daarmee zegt God eigenlijk tegen de mens, die op Hem lijkt: zorg goed voor de aarde die Ik heb gemaakt.

Dat staat allemaal in Genesis 1, waarover het vorige week ging. Deze week lezen we verder in het eerste boek van de Bijbel, Genesis.

We lezen verder in hoofdstuk 2. Eigenlijk lijken die twee eerste hoofdstukken een beetje op elkaar. In Genesis 1 staat al, dat God de mens schiep, man en vrouw. In hoofdstuk 2 lezen we er nog meer over, hoe God dat deed. Dat is belangrijk om te weten. Lees je mee?

Vers 7: 'Toen maakte de Here God de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem de levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen.'

Zie je hoe bijzonder dit is? De mens wordt een levend wezen, door de adem van God! God zelf geeft zijn leven door aan de mens die Hij heeft geschapen.

Verderop lezen we dat God ook een tweede mens maakt. Omdat het niet goed is, dat een mens alleen is. We lezen hoe blij de eerste mens, Adam, is als hij de vrouw die God maakte, voor het eerst ziet. 'Dit is ze!', roept hij uit. Hij weet het direct: dit is anders dan de dieren die hij al in de schepping heeft gezien. Dit is een mens, zoals hij. Dit is zijn vrouw, die hij van God ontvangt als maatje, als mede-mens, om samen mee te leven in Gods schepping.

Misschien ken je ze wel: anderen, die zeggen dat de mens eigenlijk afstamt van de apen. De plaatjes, die dat laten zien, ben je vast wel eens tegengekomen. In een boek, een film, of online. Of mensen, die beweren dat de mens 'eigenlijk ook gewoon een zoogdier is', niet anders dan een hond, een leeuw of een aap. Maar hier, in de eerste hoofdstukken van de Bijbel, lezen we toch echt iets heel anders. Wij geloven dat God alles maakte. En ja, er zijn daarna dingen veranderd. Er zijn dieren uitgestorven. Er zullen planten zijn, die er nu anders uitzien dan toen. Maar de Bijbel is er heel duidelijk over: God schiep de dieren, én Hij maakte de mens. En juist over hoe God de mens maakt, lezen we die bijzondere dingen. God maakte de mens als iemand, die op Hemzelf lijkt. God maakte de mens levend door zijn eigen levensadem. En God vond het niet goed dat de mens alleen was. De mens hoorde samen te zijn.

We lezen nog meer in Genesis 2. God maakte een tuin, Eden heette die. In die tuin mocht de mens wonen. Heel precies wordt beschreven, dat er een rivier ontspringt, die zich in vier stromen vertakt. Die stromen zorgen voor water in heel de tuin. We weten uit andere gedeeltes van de Bijbel, dat die tuin heel bijzonder was. Het was een plek van rust en vrede. Een plek waar mensen en dieren allemaal met elkaar in vrede en harmonie leefden.

In Eden, in die tuin, stonden bomen waarvan de mens mocht eten. Maar God geeft de mens ook verantwoordelijkheid. Er is één boom, waarvan de mens niet mag eten. Die boom noemt God 'de boom van de kennis van goed en kwaad'. Als de mens daarvan eet, zegt God, zal hij onherroepelijk sterven.

Genesis 2 is een heel belangrijk hoofdstuk in de Bijbel. Misschien lezen we er wel eens makkelijk overheen. In Genesis 1 lezen we hoe God in zes dagen alles schiep. In Genesis 3 lezen we hoe het mis ging, hoe de zonde in de wereld kwam. En Genesis 2 hangt daar een beetje tussenin. Toch is het belangrijk. Want juist in Genesis 2 lezen we hoe bijzonder God de mens maakte. God maakte de mens leven met zijn eigen adem. Hij maakte de mens een sociaal wezen. Iemand, die anderen om zich heen nodig heeft. Die samen optrekt met anderen, het leven samen deelt, en zorgt voor elkaar en voor Gods schepping. Ook krijgt de mens een opdracht (zorg voor mijn schepping) én verantwoordelijkheid; God vertelt de mens wat wel én wat niet mag.

Veel later zingt David hier ook over. Hij ziet hoe bijzonder God de mensen heeft gemaakt.

Luister maar wat David in Psalm 8 heeft gezongen:

6 U hebt hem – de mens - bijna een god gemaakt,
hem gekroond met glans en glorie,
7 hem toevertrouwd het werk van uw handen
en alles aan zijn voeten gelegd:
8 schapen, geiten, al het vee,
en ook de dieren van het veld,
9 de vogels aan de hemel, de vissen in de zee
en alles wat trekt over de wegen der zeeën.

Zó bijzonder heeft God ons gemaakt. Jou en mij. Dat vraagt ook wat van ons. God heeft ons zo gemaakt, dat we goed kunnen zijn voor zijn schepping. Voor de aarde, de natuur, planten en dieren. Maar ook, zodat we kunnen zorgen voor elkaar, en God groot kunnen maken. Doe je mee?

Auteur: MvdB